

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata rozšírená komora)

z 5. októbra 2020*

„Hospodárska súťaž – Kartely – Správne konanie – Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia – Námiетка nezákonnosti článku 20 nariadenia (ES) č. 1/2003 – Právo na účinný prostriedok nápravy – Povinnosť odôvodnenia – Právo na nedotknuteľnosť obydlia – Dostatočne závažné nepriame dôkazy – Proporcionalita – Žaloba o neplatnosť – Výhrady týkajúce sa priebehu inšpekcie – Odmietnutie chrániť dôvernúosť údajov týkajúcich sa súkromia – Nepripustnosť“

Vo veci T-255/17,

Les Mousquetaires, so sídlom v Paríži (Francúzsko),

ITM Entreprises, so sídlom v Paríži,

v zastúpení: N. Jalabert-Doury, B. Chemama a K. Mebarek, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: B. Mongin, A. Dawes a I. Rogalski, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci F. Ninane, advokátka,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Rada Európskej únie, v zastúpení: S. Boelaert, S. Petrova a O. Segnana, splnomocnené zástupkyne,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie po prvé a najmä rozhodnutia Komisie K(2017) 1361 final z 21. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Mousquetaires, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec AT.40466 – Tute 1), ako aj rozhodnutia Komisie K(2017) 1360 final z 21. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Mousquetaires, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec AT.40467 – Tute 2) a subsidiárne rozhodnutia Komisie K(2017) 1057 final z 9. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Intermarché, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec AT.40466 – Tute 1), ako aj rozhodnutia Komisie K(2017) 1061 final z 9. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Intermarché, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii

* Jazyk konania: francúzština.

v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec AT.40467 – Tute 2) a po druhé rozhodnutia, ktorým Komisia na jednej strane zadržala a skopírovala údaje uložené na komunikačných a pamäťových zariadeniach obsahujúcich údaje týkajúce sa súkromia užívateľov týchto zariadení a na druhej strane zamietla žiadosť o vrátenie uvedených údajov podanú žalobkyňami,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata rozšírená komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni (spravodajca), sudcovia L. Madise, R. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk a C. Mac Eochaidh,

tajomník: M. Marescaux, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 30. januára 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok¹

[*omissis*]

III. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 12 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 28. apríla 2017 podali žalobkyne túto žalobu.
- 13 Podaním do kancelárie Všeobecného súdu z 28. júla 2017 podala Rada Európskej únie návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie. Rozhodnutím z 22. septembra 2017 predseda deviatej komory Všeobecného súdu tomuto návrhu vyhovel. Rada podala svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania a ostatní účastníci konania predložili svoje pripomienky k tomuto vyjadreniu v stanovených lehotách.
- 14 Žalobkyne v žalobe navrhujú, aby Všeobecný súd:
 - prijal opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, ktorým by sa Komisii uložila povinnosť spresniť domnienky a predložiť nepriame dôkazy, ktorými disponovala na odôvodnenie predmetu a cieľa rozhodnutí z 9. a 21. februára 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“),
 - zrušil rozhodnutia z 21. februára 2017,
 - subsidiárne zrušil rozhodnutia z 9. februára 2017,
 - zrušil rozhodnutie, ktorým Komisia jednak zadržala a skopírovala údaje uložené na komunikačných a pamäťových zariadeniach obsahujúcich údaje týkajúce sa súkromia užívateľov týchto zariadení a jednak zamietla žiadosť o vrátenie uvedených údajov podanú žalobkyňami,
 - uložil Komisii a Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 15 V replike žalobkyne spresnili, pokiaľ ide o ich žalobný návrh týkajúci sa rozhodnutí z 9. februára 2017, že v prvom rade navrhujú, aby boli tieto rozhodnutia vyhlásené za nulitné z dôvodu, že neboli riadne oznámené, a subsidiárne, aby boli zrušené.

1 Uvádžajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

16 Komisia podporovaná Radou navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

[omissis]

IV. Právny stav

[omissis]

A. O prípustnosti

1. O prípustnosti štvrtého žalobného návrhu

- 30 Treba konštatovať, že tento štvrtý žalobný návrh smeruje k zrušeniu jednak údajného rozhodnutia Komisie o zadržaní a skopírovaní údajov týkajúcich sa súkromia niektorých zamestnancov a vedúcich pracovníkov žalobkyň a jednak rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vrátenie týchto údajov podanej žalobkyňami (pozri bod 14 štvrtú zarážku vyššie).
- 31 Pri čítaní žaloby a repliky a ako to potvrdzujú písomné podania Komisie, prvú časť tohto žalobného návrhu možno vykladať tak, že sa týka odmietnutia chrániť dôvernosc predmetných súkromných údajov.
- 32 Pokiaľ ide o záujem žalobkyň na konaní proti tomuto zamietnutiu, ktorý Komisia spochybňuje, treba zdôrazniť, že na základe povinnosti každého podniku dbať o ochranu osôb, ktoré zamestnáva, ako aj ich súkromia [pozri najmä, pokiaľ ide o povinnosť ochrany súkromia fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov, smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355), ktorá bola nahradená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1)], kontrolovaný podnik môže byť dovedený k tomu, že Komisiu požiada o to, aby v priestoroch podniku nezadržala určité údaje, ktoré môžu zasahovať do súkromia jeho zamestnancov alebo jeho vedúcich pracovníkov, alebo žiadať o vrátenie týchto údajov. V takom kontexte, ako to nesprávne tvrdí Komisia, takéto žiadosti nie sú vyhradené výlučne dotknutým zamestnancom. Z toho istého dôvodu možno tento podnik považovať za podnik, ktorý má záujem napadnúť na súde Únie zamietnutie jeho žiadostí Komisiou.
- 33 Pokiaľ ide o povahu aktu, pri ktorom možno napadnúť zamietnutie ochrany dôvernosc predmetných súkromných údajov, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry aktmi, ktoré možno napadnúť žalobou o neplatnosť v zmysle článku 263 ZFEÚ, sú opatrenia, ktoré majú záväzné právne účinky spôsobilé dotknúť sa záujmov žalobcu tým, že výrazne menia jeho právne postavenie. Prechodné opatrenia, ktorých účelom je pripraviť konečné rozhodnutie, teda v zásade nepredstavujú napadnuteľné akty (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264, body 9 a 10, a zo 14. novembra 2012, Nexans France a Nexans/Komisia, T-135/09, EU:T:2012:596, body 115 a 116).

- 34 V osobitnom kontexte inšpekcií Komisie a všeobecnejšie konaní vo veciach hospodárskej súťaže súdne preskúmanie podmienok, za akých sa viedla inšpekcia, spadá vo všeobecnosti do pôsobnosti žaloby o neplatnosť prípadne podanej proti konečnému rozhodnutiu prijatému Komisiou na základe tohto ustanovenia (pozri rozsudok zo 14. novembra 2012, Nexans France a Nexans/Komisia, T-135/09, EU:T:2012:596, bod 132 a citovanú judikatúru).
- 35 Z judikatúry však tiež vyplýva, že akty prijaté v priebehu prípravného konania, ktoré samy osebe predstavujú ukončenie osobitného konania nezávislého od konania, ktoré má umožniť Komisii rozhodnúť vo veci samej, a ktoré majú záväzné právne účinky spôsobilé dotknúť sa záujmov žalobcu tým, že výrazne menia jeho právne postavenie, rovnako predstavujú napadnuteľné akty (rozsudky z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264, body 10 a 11, a zo 14. novembra 2012, Nexans France a Nexans/Komisia, T-135/09, EU:T:2012:596, bod 116).
- 36 V kontexte konaní vo veciach hospodárskej súťaže sa rozhodlo, že rozhodnutie Komisie, ktorým sa zamietajú žiadosti o ochranu určitého dokumentu na základe dôvernosti komunikácie medzi advokátmi a klientmi, ukončuje osobitné konanie nezávislé od konania, ktoré má umožniť Komisii rozhodnúť o existencii porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, a predstavuje teda akt, ktorý možno napadnúť žalobou o neplatnosť (pozri rozsudok zo 17. septembra 2007, Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals/Komisia, T-125/03 a T-253/03, EU:T:2007:287, body 46, 48 a 49 a citovanú judikatúru).
- 37 Rovnako, hoci súd Únie doteraz takú žalobu nevyhlásil za prípustnú, možno sa domnievať, že Všeobecný súd pripustil možnosť, aby kontrolovaný podnik podal za rovnakých podmienok žalobu proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o ochranu jeho zamestnancov z dôvodu ich súkromného života. Všeobecný súd totiž po tom, čo pripomenul rozsudok zo 17. septembra 2007, Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals/Komisia (T-125/03 a T-253/03, EU:T:2007:287), a judikatúru, ktorá sa v ňom cituje, konštatoval, že také rozhodnutie nebolo v prejednávanej veci prijaté a zároveň spomenul možnosť „rozhodnuti[a], ktoré... takúto ochranu [z dôvodu ochrany súkromia] odopiera“. Na tento účel vychádzal z okolnosti, že žalobkyne v dobe prijatia rozhodnutia o vyhotovení kópie údajov netvrdili, že dokumenty, ktoré im patria, požívajú ochranu podobnú ochrane priznanej dôvernosti komunikácie medzi advokátmi a klientmi, ani neidentifikovali konkrétne dokumenty alebo časti dotknutých dokumentov (rozsudok zo 14. novembra 2012, Nexans France a Nexans/Komisia, T-135/09, EU:T:2012:596, body 129 a 130).
- 38 Žalobkyne v prejednávanej veci konkrétne tvrdia, že zamietnutie, ktorého sa týka prvá časť štvrtého žalobného návrhu ich žaloby, možno prirovnať k zamietnutiu, ktoré táto judikatúra považuje za napadnuteľný akt.
- 39 Možno sa samozrejme domnievať, že pokiaľ sa podnik odvoláva na právo na rešpektovanie súkromia svojich zamestnancov alebo vedúcich pracovníkov s cieľom zabrániť zadržaniu počítačového vybavenia alebo komunikačných zariadení a skopírovaniu údajov, ktoré sa na nich nachádzajú v rámci priebehu inšpekcie, rozhodnutie, ktorým Komisia zamietajú túto žiadosť, vyvoláva právne účinky vo vzťahu k tomuto podniku tým, že podstatným spôsobom mení jeho právne postavenie (pozri bod 37 vyššie). Toto rozhodnutie sa totiž dotýka podmienok, za ktorých zabezpečuje ochranu osôb, ktoré zamestnáva, a ich súkromného života. Okrem toho také rozhodnutie mu odopiera obmedzenie inšpekcie len na „dokumenty obchodnej povahy“, ktoré sa vyžaduje tak článkom 20 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1/2003, ako aj judikatúrou (pozri rozsudok zo 6. septembra 2013, Deutsche Bahn a i./Komisia, T-289/11, T-290/11 a T-521/11, EU:T:2013:404, bod 80 a citovanú judikatúru).
- 40 V tejto súvislosti treba uviesť, že v bodoch 51 a 52 rozsudku zo 17. septembra 2007, Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals/Komisia (T-125/03 a T-253/03, EU:T:2007:287), Všeobecný súd v situácii, keď Komisii bola pred vykonaním určitých úkonov týkajúcich sa kópie dokumentov predložená žiadosť o ochranu na základe práva stanoveného právnym poriadkom Únie, dospel k záveru, že tacitné zamietavé rozhodnutie sa prejavilo vo faktickom úkone skopírovania a založenia skopírovaných dokumentov do spisu.

- 41 V prejednávanej veci však žalobkyne pred prijatím sporných aktov netvrdili, že materiál zadržaný Komisiou a kopírované údaje musia byť chránené na základe práva na rešpektovanie súkromia ich zamestnancov alebo ich vedúcich pracovníkov. Žalobkyne sa totiž dovoľávali ochrany dotknutých údajov z dôvodu rešpektovania súkromia svojich zamestnancov alebo vedúcich pracovníkov až po vyhotovení kópie uvedených údajov a po vrátení materiálu, ktorý môže obsahovať takéto údaje, teda 24. februára, potom 13. apríla 2017.
- 42 V tejto súvislosti možno uviesť, že požiadavka, aby podnik dotknutý rozhodnutím o inšpekcii vykonal určité kroky na ochranu svojich práv a svojho prístupu k opravným prostriedkom umožňujúcim zabezpečiť ich dodržiavanie, najmä kroky spočívajúce v podávaní žiadostí o ochranu pred Komisiou, nezasahuje do práva na účinnú súdnu ochranu (pozri body 36, 37 a 40 vyššie). Platí to o to viac, že Komisia musí poskytnúť podniku krátku lehotu na konzultáciu s jeho advokátmi pred začatím vyhotovovania kópií, aby prípadne formuloval také žiadosti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. septembra 2013, Deutsche Bahn a i./Komisia, T-289/11, T-290/11 a T-521/11, EU:T:2013:404, bod 89).
- 43 V prejednávanej veci z toho vyplýva, že Komisii nebolo pri zadržaní predmetného materiálu a potom pri skopírovaní údajov, ktoré obsahoval, umožnené prijať rozhodnutie, ktorým by zamietla takúto žiadosť o ochranu podanú žalobkyňami.
- 44 Prejednávaná vec sa teda odlišuje od veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok zo 17. septembra 2007, Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals/Komisia (T-125/03 a T-253/03, EU:T:2007:287). Pri absencii predchádzajúcej žiadosti o ochranu formulovanej žalobkyňami zadržanie predmetného materiálu a skopírovanie údajov, ktoré tento materiál obsahoval, nemohlo viesť k prijatiu napadnuteľného rozhodnutia, ktorým Komisia zamietla, hoci implicitne, takúto žiadosť o ochranu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2012, Nexans France a Nexans/Komisia, T-135/09, EU:T:2012:596, body 120 až 125).
- 45 V dôsledku toho žalobkyne nemôžu za okolností prejednávanej veci tvrdiť, že v čase podania tejto žaloby Komisia v rámci priebehu inšpekcie výslovne alebo implicitne prijala akt vyvolávajúci právne účinky, ktorý môže ovplyvniť ich záujmy tým, že podstatným spôsobom zmení ich právne postavenie.
- 46 Možno dodať, že by to tak bolo aj v prípade, ak by sa prvá časť štvrtého žalobného návrhu mala vykladať tak, že sa týka jednoduchého rozhodnutia Komisie zadržať a skopírovať údaje týkajúce sa súkromia niektorých zamestnancov a vedúcich pracovníkov žalobkyň. Ako totiž vyplýva z bodu 44 vyššie, pri absencii predchádzajúcej žiadosti o ochranu formulovanej žalobkyňami úkony spočívajúce v zadržaní a vyhotovení kópie vykonané v prejednávanej veci počas spornej inšpekcie nemohli ako také viesť k aktom napadnuteľným žalobou.
- 47 Pokiaľ ide o druhú časť štvrtého žalobného návrhu, ktorá smeruje proti údajnému zamietnutiu žiadosti o vrátenie predmetných súkromných údajov, treba poznamenať, že táto žiadosť o vrátenie, či už bola z dátumu 24. februára 2017, ako to uviedli žalobkyne v ich písomných podaniach, alebo z 13. apríla 2017, ako to bolo uvedené na pojednávaní, nebola formulovaná dostatočne jasne na to, aby Komisii umožnila zaujať vo vzťahu k nej stanovisko, takže žalobkyne k dátumu podania tejto žaloby, ku ktorému sa musí posudzovať jej prípustnosť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. decembra 2014, Castelnou Energía/Komisia, T-57/11, EU:T:2014:1021, bod 34, a z 22. júna 2016, Whirlpool Europe/Komisia, T-118/13, EU:T:2016:365, bod 49), nedostali odpoveď Komisie, ktorá by mohla byť napadnuteľným aktom. Žalobkyne sa totiž obmedzili na spomenutie „mnohých dokumentov, ktoré poškodzujú intimitu súkromia ich autorov“, pričom vo všeobecnosti uviedli, že predmetom sporu boli „správy, osobné správy, zoznamy adries, telefónne hovory, atď.“, a vo svojej žiadosti z 13. apríla 2017 uznali, že v súčasnosti „analyz[ujú] viaceré písomnosti skopírované zamestnancami Komisie“ na účely určenia tých, ktorých sa týka toto poškodenie.
- 48 Štvrtý žalobný návrh sa preto musí zamietnuť, pokiaľ ide o obe jeho časti, ako neprípustný.

[omissis]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Článok 1 písm. b) rozhodnutia Komisie K(2017) 1057 final z 9. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Intermarché, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec AT.40466 – Tute 1), ako aj článok 1 písm. b) rozhodnutia Komisie K(2017) 1361 final z 21. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Mousquetaires, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec AT.40466 – Tute 1), sa zrušujú.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- 3. Les Mousquetaires a ITM Entreprises, Európska komisia, ako aj Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 5. októbra 2020.

Podpisy